

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 У 005361 21 Увп
Бања Лука, 16.2.2022. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Страхине Турковића предсједника вијећа, Душка Бојовића и Смиљане Мрша чланова вијећа, уз учешће записничара Тамаре Кочић, у управном спору по тужби Б. К. и М. К., обоје из Т. (у даљем тексту: тужиоци), против рјешења број ... од 1.6.2018. године Управе (у даљем тексту: тужена), у предмету исправке грешке у катастарском оператату, одлучујући о захтјеву тужилаца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 У 005361 19 У од 24.9.2019. године, у нејавној сједници одржаној дана 16.2.2022. године донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом је, у ставу 1. изреке тужба против оспореног акта тужене одбијена у односу на тужиљу Б. К., а у односу на тужиоца М. К. одбачена као недозвољена, а ставом 2. изреке пресуде одбијен захтјев тужилаца да им тужена надокнади трошкове управног спора.

Оспореним актом тужене је поништен закључак Подручне јединице у Т. (у даљем тексту: Подручна јединица Т.) број ... од 9.10.2017. године и предметна ствар ријешена тако да се обуставља поступак по жалби Б. К. изјављеној против закључка истог органа број ... од 14.8.2017. године којим је обустављен поступак покренут по службеној дужности у предмету исправке грешке новог премјера у к.о. Т. град на непокретностима означеним као к.ч. број 1162/010, 1165, 1164 уписаним у зк. улошке број 1028, 1029, 1301 и листове непокретности број 1301 и 1030 к.о. Т. град, као власништво и посјед М. (М.) К. са 1/1 дијела (у вези са чим се брише и забиљежба уписана у тим листовима непокретности). Закључком Подручне јединице Т. од 9.10.2017. године (који је поништен оспореним актом) је одбачена као изјављена од неовлашћеног лица, жалба Б. К. изјављена против наведеног закључка тог органа од 14.8.2017. године.

Одбијање тужбе у односу на тужиљу Б. К., образложено је разлозима да је оспорени акт правилно донесен примјеном члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник Републике Српске“ број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18, у даљем тексту: ЗОУП) јер је неспорно утврђено да је именована на себи својствен начин изјавила жалбу на

закључак број 04-025-951-1518/91 од 14.8.2017. године, али да је касније у жалби против закључка првостепеног органа од 9.10.2017. године (којим је одбачена њена жалба као изјављена од неовлашћеног лица против закључка од 14.8.2017. године), својим негирањем да је изјавила жалбу против закључка од 14.8.2017. године, опет на себи својствен начин указала да је од те жалбе одустала. Да је правилно такво одлучивање тужене у погледу одустанка именоване од жалбе, указује и садржај записника број 04-025-1518/91 од 8.8.2017. године који је у прилогу списка, у којем записнику је именована изјавила да неће давати изјаве у том предмету јер је ријеч о имовини њеног брата М. К., а који је на истом записнику изјавио да ако је ријеч о његовим непокретностима да тражи да се предмет оконча и да му се изда документација о његовим непокретностима, те да га ти поступци више не занимају и да тражи да се брише „звјезда“ из листа непокретности, из чега и произилази да се поступак у предмету број 04-025-951-1518/91 и водио у вези непокретности М. К. а не Б. К., како је то и она сама изјавила на тај записник, па да је стога упозната са стањем списка али да није имала интереса да остане код уложене жалбе против закључка од 14.08.2017. године, што је тужена правилно и образложила у оспореном акту.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев) тужиоци оспоравају њену законитост, због разлога из члана 35. став 2. ЗУС-а, што се односи на повреду закона, другог прописа или општег акта и повреду прописа о поступку која је могла бити од утицаја на рјешење ствари. У опширно поднесеном захтјеву изнесе хронологију поступања у односу на исправке грешака у листовима непокретности у односу на предметне непокретности, истичући да су на тим непокретностима уписана друга лица а не они (појединачно) као стварни власници тих непокретности. Како сматрају да такав упис непокретности на друга лица у катастарском оперативном није правилан, предлажу да се побијана пресуда укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Тужена у одговору остаје код разлога образложења оспореног акта и предлаже да се захтјев одбије.

Размотривши захтјев, одговор тужене, побијану пресуду и остале прилоге у спису предмета, по одредбама члана 39. ЗУС-а, одлучено је као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Из списка произилази да је закључком Подручне јединице Т. број ... од 14.8.2017. године, у тачки 1. диспозитива обустављен поступак покренут по службеној дужности у предмету исправке грешке новог премјера у к.о. Т. град на непокретностима означеним као к.ч. број 1162, 1165, 1164 уписаним у зк. улошцима број 1028, 1029, 1301, и листовима непокретности број 1301 и 1030, к.о. Т. град као власништво и посјед М. К. са дијелом 1/1, при чему се тачком 2. диспозитива брише забиљежба уписана у тим листовима непокретности у к.о. Т. Г. код имена корисника М. К., а тачком 3. диспозитива налаже Подручној јединици Т. да након правоснажности тог рјешења брише постојећу забиљежбу у катастарском оперативном. На тај закључак је жалбу изјавила Б. К., а жалба је закључком Подручне јединице Т. број ... од 9.10.2017. године одбачена као изјављена од неовлашћеног лица, са образложењем да су те непокретности власништво њеног брата М. К., како су то они и навели на записнику о усменој расправи одржаној у том предмету дана 8.8.2017. године на којој је Б. К. изјавила да неће да даје изјаве јер је ријеч о имовини њеног брата М. К., а он и није имао интереса за наставак поступка. Након тога је Подручна јединица Т.

донијела закључак број... од 1.11.2017. године о исправци техничке грешке, којим је исправљена грешка у броју поменутог закључка од 9.10.2017. године тако да се умјесто броја 04-025-95-1518/91 уписује број 04-025-951-1518/91. Потом је тужена донијела предметни оспорени акт, којим се поништава поменути закључак Подручне јединице Т. од 9.10.2017. године (о одбацивању жалбе Б. К. изјављене против закључка тог органа од 14.8.2017. године), те управна ствар рјешава тако да се обуставља поступак по жалби именоване изјављеној против закључка од 14.8.2017. године. Оспорени акт је оснажен побијаном пресудом, са разлозима који су већ изнесени у уводном дијелу образложења ове пресуде.

Правилност и законитост побијане пресуде се не може довести у сумњу наводима предметног захтјева.

Чланом 232. став 2. ЗОУП-а, на који се тужена позвала, је прописано да ако странка одустане од жалбе, поступак по жалби се обуставља закључком.

Како из списка предмета произилази да је Б. К. изјавила жалбу на закључак број ... од 14.8.2017. године, а касније у жалби против закључка првостепеног органа од 9.10.2017. године (којим је одбачена њена жалба као изјављена од неовлашћеног лица против закључка од 14.8.2017. године) својим негирањем да је изјавила жалбу против закључка од 14.8.2017. године, на свој начин указала да је од те жалбе одустала, тужена је правилно примјеном члана 232. став 2. ЗОУП-а одлучила оспореним актом, који је правилно и оснажен побијаном пресудом, са разлозима које у свему прихвата и овај суд, који разлози се не могу довести у сумњу наводима предметног захтјева.

При томе је правилно указано да одустанак тужиље Б. К. од изјављене жалбе произилази из садржаја записника број ... од 8.8.2017. године у којем је изјавила да неће давати изјаве у том предмету јер је ријеч о имовини њеног брата М. К., а који поступак у предмету број ... се и водио у вези непокретности њеног брата а не ње, сходно чему је она и изјавила на тај записник да нема интереса да остане код уложене жалбе против поменутог закључка од 14.8.2017. године (којим је обустављен поступак покренут по службеној дужности у предмету исправке грешке новог премјера у к.о. Т. на непокретностима уписаним у зк. улошцима и листовима непокретности као власништво и посјед њеног брата са дијелом 1/1).

Како тужилац М. К. и није изјављивао жалбу против закључка првостепеног органа од 14.8.2017. године, нити је закључком од 9.10.2017. године првостепени орган одлучивао о жалби именованог, правилно је побијаном пресудом у смислу члана 22. тачка 3. и 4. ЗУС-а одбачена као недозвољена тужба тог тужиоца против оспореног акта, како је то и образложено у побијаној пресуди.

Сходно наведеном, како ни остали наводи предметног захтјева (у којима тужиоци износе хронологију уписа лица на непокретностима за које сматрају да су у њиховом појединачном власништву) нису могли утицати на другачије одлучивање у овој управној ствари, произилази да побијаном пресудом није остварен ниједан од разлога предвиђених одредбом члана 35. став 2. ЗУС-а, имајући у виду да неправилно и непотпуно утврђено чињенично стање на које се позивају у односу на упис права власништва и посједа на

непокретностима у предметној управној ствари, према тој одредби и не може представљати разлог за оспоравање побијане пресуде. Стога се предметни захтјев тужилаца, на основу одредбе члана 40. став 1. истог закона, одбија.

Записничар
Тамара Кочић

Предсједник вијећа
Страхиња Ћурковић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић